

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/5/2016
Identifikačné číslo spisu:	8016897689
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8016897689.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 5. októbra 2016 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného K. P. v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie v trestnom konaní, o odvolaní odsúdeného K. P. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. júla 2016, sp. zn. 4Ntc/4/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného K. P. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „Krajský súd“) rozhodol o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 10, Česká republika, sp. zn. 4T 124/2003 z 10. júna 2004 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe, Česká republika, sp. zn. 5To 555/2004 z 21. decembra 2004, tak ako je to v napadnutom rozsudku uvedené a v jeho odôvodnení vysvetlené (teda z hľadiska trestu ide o celkovo trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov). Pre výkon trestu zaradil Krajský súd K. P. podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutkov) do I. nápravnovýchovnej skupiny.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený K. P. odvolanie, doručené Krajskému súdu dňa 15. augusta 2016.

V odvolaní odsúdený K. P. uvádza, že s predmetným rozhodnutím nesúhlasí, nakoľko na území Českej republiky má na Okresnom súde v Pardubicích podané dve žiadosti, o ktorých ešte nebolo rozhodnuté, o čom Krajský súd nemal vedomosť, ako aj vzhľadom na jeho aktuálny zlý zdravotný stav a tým spojené problémy pri jeho prevoze a následnom výkone trestu na území Slovenskej republiky. Zároveň namietal neštandardný postup Obvodného súdu pre Prahu 10, keďže odsúdený nemal vedomosť, že prebieha konanie o jeho odovzdaní na výkon trestu na územie Slovenskej republiky a je toho názoru, že aj odsúdený má svoje práva, a to nárok byť informovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako nadriadený súd Krajského súdu

odvolanie podané podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov prerokoval a rozhodol o ňom, v zmysle § 29 naposledy označeného zákona, podľa § 518 ods. 4 vety druhej Tr. por., keďže nie je dôvodné.

Dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii.

Účelom postupu podľa zákona č. 549/2011 Z. z. (a podkladového Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV) je uznanie a výkon rozhodnutia súdu členského štátu Európskej únie v inom členskom štáte, predovšetkým v prípade, ak ide o štátneho občana vykonávajúceho štátu a súd štátu pôvodu výkon trestu odňatia slobody (pri splnení niektorých ďalších podmienok) do vykonávajúceho štátu odovzdá. Keďže odsúdený K. P. je štátnym občanom Slovenskej republiky a na jej území má obvyklý pobyt, jeho súhlas s odovzdaním na výkon trestu sa v danom prípade nevyžaduje (§ 6 ods. 3 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z.), preto je táto odvolacia námietka odsúdeného irelevantná.

Aktuálny zlý zdravotný stav odsúdeného a s tým spojené problémy pri jeho prevoze nezakladajú dôvod, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

V zmysle uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 549/2011 Z. z. nezistil. Krajský súd pri uznaní rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 10, Česká republika, sp. zn. 4T 124/2003 z 10. júna 2004 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe, Česká republika, sp. zn. 5To 555/2004 z 21. decembra 2004 postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol, že uvedený rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 10, Česká republika v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe, Česká republika, uznáva a vykoná v časti, v ktorej mu bol uložený úhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 6 (šesť) mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 7, sp. zn. 39T 111/2003 zo dňa 19. januára 2004, právoplatnom dňa 08. júna 2004, podľa § 37a Českého trestného zákona, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí obsahovo na tento výrok nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Najvyšší súd k výroku rozsudku Krajského súdu, ktorým podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (zákona č. 140/1961 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutkov) zaradil odsúdeného K. P. pre výkon uznaného trestu odňatia slobody do I. nápravnovýchovej skupiny (podľa zákona č. 140/1961 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutkov) uvádza, že podľa kritérií uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., pri ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, je nutné vzhľadom aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014).

Uznaným rozsudkom Českej republiky bol odsúdený K. P. zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do väznice s ostrahou. Pokiaľ ide o výkon trestu odňatia slobody (jeho zvyšku) v Slovenskej republike, zaradenie do II. nápravnovýchovej skupiny najlepšie zodpovedá z hľadiska režimu výkonu trestu tohto uznaného rozsudku, nejde však o kritériá takeého zaradenia uvedené v § 39a ods. 2 písm. b/ zákona č. 140/1961 Z. z., ktoré sa pri rozhodovaní o uznaní a výkone nezohľadňujú.

Vzhľadom na ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého nemôže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech odsúdeného, ak odvolanie nepodal prokurátor v jeho neprospech, toto pochybenie nebolo možné napraviť a najvyšší súd naň len poukazuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.